

TANKAR OM TRO

JAG TROR...

De första lärjungarna anade antagligen inte, i förvirringen efter Jesu död och mottagandet av den heliga Ande, vad det skulle komma att innebära i framtiden. Och knappast heller vad det skulle komma att innebära för dem när de följde Jesus. Det som apostlarna gjorde var på ett sätt den tidigaste missionshistorien, även om planen som missionens Herre hade nog är synlig ända från skapelsen. Den resa till hela världen, som började med händelserna på den första pingsten, är ännu inte slut. Ändå kan man redan nu stanna upp för att fira kyrkans födelsedag på pingsten, på varje kontinent.

...på en treenig Gud

Missionen har sin grund i den treenigen Gudens frälsningsverk. Dess rötter finns i den inbördes gemenskapen och kärleken mellan den treenige Gudens tre personer. Mission handlar om vad Gud är och gör: Fadern sände Sonen och den Helige Ande till världen (Joh 17:18).

Jesus fortsatte arbetet genom att sända ut sina lärjungar: ”Som Fadern har sänt mig sänder jag er” (Joh 20:21). Missionsuppdraget gäller inte bara de första kristna.

...på en helig allmänlig kyrka

Sedan början av sin existens har kyrkan vittnat om den treenige Guden genom ord och gärningar: genom att förkunna budskapet om Jesus Kristus och genom att enligt Jesu exempel visa kärlek till nästan. *Kyrkan* är inte en byggnad. Kyrkan är de människor som när de kommer till gudstjänsten förenas i bekännelsen: *Jag tror...* Missionsuppdraget förverkligas där församlingen och dess medlemmar vittnar om sin gemensamma tro i sina ord och liv.

Den Helige Ande fungerar genom vanliga människor. Så finner evangeliet sin väg till nya människor och människogrupper. Det spränger gränser och utmanar oss kristna och kyrkorna att förnyas.

Det är kyrkans uppgift att förkunna budskapet om Gud som är närvarande i världen och befriar från synd och fruktan. Det finns en beställning på glädjebudskapet: Försoningen och förlåtelsen genom Jesus är inte beroende av människor, utan var och en är inbjuden till samma glädje och frihet.

...på de heligas gemenskap

Evangeliets budskap förenar enskilda människor och hela samhällen. Att leva som kristen är ett möte mellan tron och den omgivande världen. I det ingår ett behov av att dela tron med andra. I den här gemenskapen gömmer sig en stor välsignelse. De kristna behöver absolut varandra, eftersom var och en i sig själv är bristfällig och ensidig. Först när vi är tillsammans är vi hela och bildar en församling, Kristi kropp.

När det är som bäst länkas församlingens och den enskilda kristnas liv in i en kedja som sträcker sig ut från den närmaste vänkretsen till det egna landskapet, landet och hela världen (Apg 1:8). Kristna i olika länder har kallats samman för att vittna om Kristus. Kyrkans universalitet kommer fram i gudstjänsten och sakramenten. De påminner om uppfyllelsen som Gud har lovat: En dag är vi alla ett i Kristus.

Ut i hela världen

Evangeliet når hela tiden människor runt om i världen. Kyrkorna växer snabbt utanför västvärlden och utvecklingen har varit synlig redan i tiotals år. Under de gångna århundradena har missionens riktning varit från västvärlden utåt. Situationen har förändrats och den förändras hela tiden: kyrkorna i hela världen kommer med i ett missionsarbete som överskrider kulturgränser.

Samtidigt finns det utmaningar i många växande kyrkors liv. Till exempel kan det vara svårt att med små resurser utbilda präster och andra medarbetare. Vi kan stöda dem genom att be och genom att ge av det som vi har.

Paulus skriver om hur de kristna i Makedonien vill stöda församlingen i Jerusalem, och uppmuntrar dem som bor i Korinth att göra det samma (2.Kor 8-9). Gud ger allt som församlingen behöver och han ger också viljan att ge av det man har, så att det skulle bli jämvikt. Att dela är ömsesidigt. Det är också ett bevis på Guds kärlek, som bjuder oss att älska vår nästa.

